

ца. Обаче лошото управление на тая винарница, за което други не сж виновни освѣнъ бившитѣ окрѣжни съвѣти. Тѣ не само че не е я поставили, както е било нужно—да служи като школа на винаритѣ отъ окрѣга и особено на тие отъ града Сливенъ, нъ още се е компрометирало съ нея цѣлото дѣло по подобрънието на земледѣлието въ окрѣга. Нейното лошо използуване е причина да се убие довѣрието на сливенския лозаръ — винарь гѣмъ всѣко ново нѣщо въ областта на занаята му. Тая винарница, която струва на окрѣга доста пари, не бива да стои тѣй не използувана, защото още по-вече врѣди, отъ колкото да помага за разпространението на винарската наука. Ето защо трѣбва Окрѣжния Съвѣтъ да помисли по-вече и намѣри начинъ за нейното използуване.

Лозарството, макаръ и не напълно използувано, то е едно важно и не замѣнимо занятие на много хора отъ окрѣга; особено е важно за града Сливенъ. Нѣколко години, обаче, то търпя удари отъ болѣсти и стихии, които като унищожаваха реколтата, докараха неносното—оскъдно положение на лозаритѣ. Така напр. сливенскитѣ лозя, нѣколко години (4—5) на редъ се убиватъ отъ градъ, а отъ 97 година насамъ всичкитѣ лозя въ окрѣга се нападатъ отъ извѣстната вече всѣкому болѣсть — *балсарата* (пероноспората). На това отгорѣ миналата година се констатира, че сливенскитѣ лозя сж нападнати и отъ най-лошия съсипникъ на лозарството — *филоксерата*. Тие стихии и болѣсти заслужаватъ сериозно внимание и трѣбва да се занимаемъ съ тѣхъ.

Градобитнината стана доста години на редъ нанася голѣми загуби на лозаритѣ, особено на тие отъ града Сливенъ. Това е една стихия, противъ която не можемъ да се боримъ; взели сж да употрѣбаватъ въ нѣкои по-напрѣдвали страни нѣкакви топови противъ нея и се говори и пише, че биле добити удовлетворителни резултати, нъ за насъ това е още не изпитано. Това ще може да закрили до нейдѣ лозаритѣ и земе-